

plk. JUDr. Jaroslav Vaněk

: 9. července 2014

Rada Českého rozhlasu
Český rozhlas
Vinohradská 12
120 99 Praha 2

Stížnost na publicistický pořad – žádost o prošetření a vyrozumění o výsledku

Vážená rado,

obracím se na Vás s žádostí o prověření vysílání Vámi řízeného Českého rozhlasu na jeho stanici Radiožurnál dne 3. 7. 2014. Konkrétně mám na mysli publicistickou reportáž pana Kroupy a na ni navazující zprávy týkající se, slovy redaktorů, „poměrů ve vedení zlínské policie“. Obsahem této reportáže a stylem jejího zpracování, o kterých se domnívám, že jsou v rozporu s dále uvedenými právními předpisy a kodexy, jsem byl dotčen nejen já, ale, jak jsem přesvědčen, i další příslušníci ve vedení Krajského ředitelství policie Zlínského kraje a koneckonců i Krajské ředitelství policie Zlínského kraje jako instituce.

Je bezpochyby, že posláním Českého rozhlasu je veřejná služba spočívající v poskytování objektivních, ověřených, ve svém celku vyvážených a všestranných informací pro svobodné vytváření názorů. Na plnění úkolů této veřejné služby a na naplňování zásad vyplývajících z Kodexu Českého rozhlasu dohlíží Rada Českého rozhlasu. Na činnost (redaktorů) Českého rozhlasu je pak nutno vedle zákona č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, aplikovat i zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání (včetně jeho § 31), a Etický kodex Syndikátů novinářů.

Jsem přesvědčen, že Český rozhlas v reportáži pana redaktora Kroupy a jeho „investigativního týmu“, odvysílané v několika oddělených částech, nedostál zásadám, na kterých stojí Kodex Českého rozhlasu, příkladně pak, cit.:

- Ve zpravodajských a publicistických pořadech Český rozhlas dbá na přesnost a nestrannost, spočívající především ve zjišťování a ověřování skutečnosti.
- Český rozhlas striktně rozlišuje mezi informací zpravodajského charakteru (zprávou) a hodnotícím soudem (komentářem). Zprávou se rozumí informace o určitém ději nebo stavu obsahující zpravidla také informaci o postojích hlavních aktérů události, která je předmětem zprávy. Není dovoleno vydávat za zprávy pouhé domněnky. Hodnotící soud vyjadřuje názory, postoje nebo

pocity. Český rozhlas ve svém vysílání jednoznačně, pro posluchače zřetelně, odděluje zprávy od hodnotících komentářů. Zvláště není přípustné směšovat zprávu a hodnotící soud v jedné větě redaktora.

- Zpráva musí být založena na zjištěných a ověřených údajích. Český rozhlas je při získávání a zpracovávání informací plně povinen zjistit a posluchačům zprostředkovat věcně správný obraz skutečnosti. V případech, kdy to není beze zbytku uskutečnitelné pro nemožnost opatřit si všechny informace, musí postupovat tak, aby se pravdě maximálně přiblížil. Zamlčení důležité informace nebo potlačení jejího podstatného aspektu je vždy hrubým porušením této povinnosti.
- Redaktoři Českého rozhlasu si musí při vystupování ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech s výjimkou komentářů počínat tak, aby posluchač nemohl rozpoznat, jaký názor mají na věc, o níž informují. V komentářích, které obsahují osobní stanovisko autora, se nesmějí odchylovat věcně od skutečnosti.
- Všechny nahrávky používané ve vysílání musí věcně správně vyjadřovat skutečnost, nesmějí být editovány tak, aby se změnil či zkreslil význam a kontext sdělení.

Český rozhlas pak nedostál ani zákonným povinnostem a principům Etického kodexu novinářů k poskytování objektivních, ověřených a vyvážených informací, konkrétně pak povinnostem dbát na rozlišování faktů od osobních názorů, neodchylovat se věcně od pravdy ani v komentáři z důvodu zaujatosti, nepřipustit, aby domněnka byla vydávána za ověřený fakt a zprávy byly deformovány zamlčením důležitých dat, přijímat pouze úkoly srovnatelné s jeho profesionální důstojností a nezneužívat výsad, plynoucích z povolání novináře, k prezentování svých osobních postojů.

Níže připojuji několik postřehů, které na porušení shora uvedených povinností a zásad/principů nasvědčují:

- Záměrné uvození reportáže k vedení Krajského ředitelství policie Zlínské policie závažnými trestnými kauzami, jejichž odhalování a vyšetřování je ale v působnosti jiných útvarů policie než krajského ředitelství. Konkrétně např. kauzy Hanák a spol.
- Nepřípadný a nefér hodnotící výrok redaktora o tom, že vedení Krajského ředitelství policie Zlínského kraje „vyniká podnikavostí“. Reportáž se, přes opakovaná zavádějící tvrzení o „poměrech ve zlínské policii či v jejím vedení“, vztahuje pouze k mé osobě. Ve vedení krajského ředitelství jsou však další osoby, přinejmenším ředitel, náměstek pro SKPV, ekonomický ředitel a ředitel kanceláře ředitele, které mohou být výrokem dotčeni. Pojem „podnikavost“ má navíc (přinejmenším v prezentovaném kontextu reportáže) silně negativní nádech. Níže uváděné skutečnosti pak dokazují, že za „podnikavého“ v tomto kontextu nelze označit ani mne.
- Nepravdivý výrok redaktora, že když „zavelím na brigádu, podřízení radostně nastoupí“, což potvrzuje i ředitel krajského ředitelství – ředitel nic takového nepotvrdil, naopak vyvrátil, že by se jednalo o pokyn (rozkaz či jakákoliv jiná forma donucení), a že by šlo o výpomoc v době služby.

- Redaktor nekonkrétně a zavádějícím způsobem paušálně (opakovanost, trvalý stav) konstatuje „podivné poměry ve zlínské policii, které by jinde v celé republice nebyly možné“.
- Redaktor se ulpívavě snaží ztotožnit sportovní občanské sdružení, které má mnoho členů a kde existuje řádný rozhodovací proces, s mou osobou tak, aby se mu to hodilo do jím prezentovaného očeňujícího rámce. Totéž redaktor činí ve vztahu k osobě Petr Tanko, kterou ztotožňuje s právníckými subjekty figurujícími při koupi sídla zlínské policie, ačkoliv Tanko není a ani nebyl v rozhodovacích ani dozorčích orgánech těchto osob.
- Redaktor pejorativně a předpojatě hodnotí osobu Petr Tanko (což je zcela bezúhonná osoba), potažmo důvody, proč, aspoň podle tvrzení redaktora, poskytl občanskému sdružení dar.
- Redaktor neobjektivně a zjevně záměrně přehání (nebo zamlčuje) informace o hodnotě a stavu darované nemovitosti a prezentuje je jako skutečnost („několik pater“, „v ceně milionů“), ačkoliv jsem mu např. předložil fotodokumentaci stavu této nemovitosti v době darování. Skutečná hodnota se pohybovala kolem 200 tisíc Kč.
- Redaktor navozuje dojem, že pokud občanské sdružení, jehož jsem členem, přijme pro účely naplňování svého cíle (podpora sportu mládeže) od podnikajícího subjektu dar (chátrající nemovitost), jde od počátku o pochybnou věc nehodnou občanské společnosti (osobně tvrdím: kéž by takových podnikatelů bylo co nejvíce). V rámci stylizované dramatizace v předchozím bodě označené pochybnosti pak přichází s tvrzením, že krajská policie od firmy, k níž má mít vztah Petr Tanko, koupila část nemovitosti v bývalém Baťově areálu ve Zlíně a že darování občanskému sdružení je odměnou za tuto transakci. Zjevně úmyslně zamlčuje (musí znát) skutečnosti, že budovu nekupovalo za ČR Krajské ředitelství policie Zlínského kraje, ale Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, že koupě proběhla už v roce 2009, že na procesu výběru a koupě se podílely jiné osoby a subjekty (policejní prezidium, ministerstvo vnitra, ministerstvo financí, cena dle znaleckého posudku) a že jsem v tomto procesu nikdy nevystupoval, s nikým nejednal a nic nezařizoval (snadno doložitelné listinami i osobami, které se skutečně na procesu podílely).
- Redaktor vědomě sestříhal mou reakci na jeho výrok, že „lidé nedostávají domy zadarmo“, tak, aby to vyznělo v můj neprospěch (a na podporu redaktorovy konstrukce nekalého jednání). Takto sestříhaná a z kontextu vytržená reakce se opakovala v dalších (ale časově oddělených) částech reportáže a ve zprávách.
- Redaktor mě z nepochopitelných důvodů zesměšňuje komentářem, že následující záznam z rozhovoru je skutečný a nejedná se o hranou scénku. Jde o výrok nemístný a nehodný veřejného média.
- Redaktor nepravdivě opakovaně tvrdí, že nemovitost darovaná občanskému sdružení je mnou využívána k mému osobnímu prospěchu (osobní potřebě). Redaktor ztotožňuje naplňování obecně prospěšného cíle s mými osobními potřebami jen proto, že „se mu to hodí do krámu“. V rozhovoru na mě vykonává trvalý nátlak k přijetí jeho názoru (k negativnímu hodnocení daru).
- Redaktor zcela zjevně vědomě nepravdivě (informaci musí znát) informuje o důvodech, pro které jsem společně s ředitelem plk. Koutným na plk. Lessyho podal již v roce 2011 trestní oznámení (šlo o Lessyho tvrzenou moji účast

na/krytí trestné činnosti policisty Setváka v souvislosti s tzv. Toflovým gangem, nikoliv výrok o jakémsi „darebáctví vedení zlínské policie“). Podotýkám, že policista Setvák, kterého jsem měl dle výroků Petra Lessyho jako člena Toflova gangu chránit, byl u soudu všech obvinění zproštěn. Informace o zproštění viny pana Setváka je veřejně dostupná, viz například zde http://brno.idnes.cz/setvak-se-mozna-vrati-k-policii-dm8-/brno-zpravy.aspx?c=A140530_2069437_brno-zpravy_kol.

- Redaktor se bulvárně uboze soustředí i na tvrzení dvou policistů, kteří se mnou měli nebo mají osobní či odborné spory, o mém (údajně běžném) močení do umyvadel podřízených (těch se na to ale kupodivu nezeptal). Žádné takové moje konání nebylo nikdy předmětem žádného řízení ani dokazování, je to naprostá lež. Přesto toto téma opakuje v různých časově oddělených částech reportáže. Chybí zde jakákoliv absence veřejného zájmu na probírání a hodnocení takových informací (navíc v denní době). Přejmenším to hovoří o úrovni publicistiky Českého rozhlasu.
- Redaktor vědomě překroutil kauzu paní Dupalové tak, aby vyzněla ve smyslu, že jsem zasahoval do trestního řízení a získával informace z příslušného trestního spisu pro potřeby paní Dupalové a její rodiny. Je jen těžko k uvěření, že by si pan redaktor nevyžádal stanoviska a podklady nezávislých orgánů, které tuto věc prošetřovaly.
  - Redaktor neuvedl informace, že touto kauzou se vedle GIBS zabýval jak odbor vnitřní kontroly policejního prezidia, tak státní zastupitelství, ačkoliv jejich závěry (které jakékoli moje protiprávní jednání vylučují) by celou věc osvětlily. Je zároveň zjevné, že tak v rámci objektivitu učinit mohl a měl. Redaktorovo zavádějící a nekonkrétní tvrzení, že „všichni policisté přímo se podílející na trestním spise potvrdili, že jim nadřizení do spisu skutečně zasahovali“ vyvolává v kontextu reportáže představu, že jsem tak činil já (v další části reportáže je to řečeno už přímo), což však není nijak doloženo.
- Redaktorka uvádí, že jsem šikanoval podřízené a kšeftoval s odměnami, a že to tvrdí mí bývalí podřízení, čímž (množným číslem svědků) přidává na důvěryhodnosti informace. Jmenuje a cituje jen plk. Šabršulu, který je v současné době šetřen pro závažné protiprávní jednání, o kterém média informovala (<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/regiony/zlinsky-kraj/270144-ct-sef-uherskohradistske-police-celi-podezreni-ze-ridil-opily/>) a který uvedené skutečnosti uvádí v rámci své obhajoby. Nicméně v reportáži o této zásadní skutečnosti zmínka není.

Reportáž je ve svém celku jednostranně negativně zabarvená a vyvolává dojem vytvoření na zakázku. Zvláštní je i její načasování, respektive její návaznost na opatření ve věcech služebního poměru učiněná vůči plk. JUDr. Bronislavu Šabršulovi, který je hlavním zdrojem informací. V této souvislosti je rovněž zvláštní, že jsou prezentovány případy opakovaně prošetřované (skončené), často z doby dávné minulosti, přičemž reportáž není postavena na objektivních závěrech těchto šetření, ale na vyjádření osoby, která má na výsledku (či spíše na otevření kauzy a přesunutí pozornosti) osobní zájem (řízení vedená proti plk. Šabršulovi). Jedinou novou informací (kauzou) je údajný střet zájmů co do prodeje (darování) budovy. V tomto směru si redaktor mohl a měl vyžádat podklady k prodeji části budovy č. 12 (důvody, proces, kontrola, včetně závěru státní kontroly NKÚ

- viz odkaz: nku.cz/kon-zavery/K11012.pdf), z nepochopitelných důvodů tak ale neučinil.

Žádám, aby reportáž byla co do souladu s dříve uvedenými zásadami a povinnostmi řádně přezkoumána. Budou-li zjištěna pochybení či nedostatky, žádám o vyrozumění o těchto zjištěních (o vyrozumění žádám i v případě, že pochybení zjištěna nebudou), jakož i o opatřeních, která byla či budou přijata, aby pochybením do budoucna zabránila.

Ze všech dříve uvedených důvodů tuto žádost zasílám i Radě Českého rozhlasu a Radě pro rozhlasové a televizní vysílání.

S pozdravem

plk. JUDr. Jaroslav Vaněk

Obdrží: Český rozhlas, k rukám Mgr. art. Peter Duhan
Rada pro rozhlasové a televizní vysílání